

Δράκος Σιγάλας ἀπὸ [] / τοῦ μισέρ Δημήτρη Μπάφου ὁ ὁποῖος μισέρ Δημή-
τρη ἐπαρκαλάλεσεν τοὺς ἄνωθεν μ[ισέρ Τζωρτζέ] / τον καὶ μισέρ Δράκον καὶ ἐπή-
γασιν εἰς τῆς κερά Μαρίας συνβίας τοῦ ποτὲ καρακ[] / νε Σκαλιάρην διὰ νὰ δώσῃ
τὴν μαρτυρίαν τῆς ὡσὰν παλαιὰ γυναίκα ὅπου εἶν[αι] / ὡσὰν γειτόνισσαν ὅπου εἶναι
ἀπὸ κατωθιὸν ἀπὸ τὰ σπίτια ὅπου ἐγόρασεν ὁ π[οτὲ] / μισέρ Λευτέρης Σουρόπουλος
ἂν ἴσως καὶ εἴχασιν ποτὲ πορτοπούλα ἢ σκάλα νὰ βγαίν[η ὅ] / ξων στὴν κοπριά
ἢ ὁποία ἐπηλογήθην καὶ εἶπεν τος ἐγὼ ὅσουν καιροῦν γυναίκα [] / εἶμαι / γει-
τόνισ / σαν ἐδῶ / δὲ θυμοῦμαι νὰ ἤτονε ποτὲ πορτοπούλα ἢ σκάλα ἀπὸ κεῖ μόνον
ἀπὸ [] / ἀπὸ τὸ κατώγιν ὅπου εἴχασιν ἓνα πορτάκι μικρὸν καὶ ἐμπαινοβγαί-
νασιν. Τοῦτον ἐ[μαρ] / τύρησεν ἢ ἄνωθεν γυναίκα ἐνμπροσθεν τῶν ἄνωθεν καὶ εἰς
βεβαίωσιν ἀπογράφουν οἱ / κάτωθεν ὑπὸ χειρός τος.

/ — Τζωρτζέτος Κοντοπίδης ἀντιμάρτυρας ὡς ἐγροίκησα ἀπὸ τὴν ἄνωθε —

/ — Δράκος Σιγάλας ἀντιμάρτυρας ὡς σέγροίκησα ἀπὸ τὴν ἄνωθε / καὶ διὰ νὰ μὴ
γράφῃ ἔγραψα ἐγὼ Νικολὸς Μπάγγαλο διὰ λόγου του —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

748

Μαρτυρία

φ. 400r-v

/ Ἐβγαλμένη Φ 436

/ [] η 1688 / Ἰουλίου 25 / ἐνεφανίστην καὶ ὁ ἀφέντης Γεωργάκης Μπελώ-
νιος καὶ μαρτυρᾷ / [ἢ] ἀφεντίαν του πὼς τὸ σπίτιν τοῦ / .. / μισέρ Λευτέρη Σουρόπουλου
ὅπου ἔχειν τὴν σήμερον ἢ συνβίαν / [του] κερά Ἀντριάνα λέγειν καὶ θυμᾷται πὼς
τὸ ἐκεῖνο σπίτιν δὲν εἶχεν ποτὲ σκάλα ἀπὸ τῆ / [με] ριά τῆς κοπριάς παρὰ παρα-
θύρι ἐκεῖ πὺ εἶναι τὴν σήμερον ἢ πορτοπούλα μόνο ἃ / π[ὸ κάτω]ν ἀπὸ τὸ κατώ-
γιν εἴχασιν τὴν μπορτοπούλα μικρὴ καὶ ἐμπαινοβγαίνασιν. Οὕτως / μαρτυρᾷ καὶ
οὕτως λέγειν πὼς τὸ θυμᾷται βέβαια καὶ σίγουρα καὶ διὰ τὸ ἀληθὲς ἀπογράφειν /
καὶ ὑπὸ χειρός του.

/ — Γεωργῆς Μπελώνιος βεβαιώνω ὡς ἄνωθε ++

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

/ Ἐβγαλμένη

/ — 1688 / Ἰουλίου 27 / τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία κάμου τοῦ
ὑπογράφοντος νοτάριου ὁ μισέρ Γεωρ / γιλᾶς Γοργογύρης ἀπὸ ζήτησιν τῆς κυρίας

Ἀτριάνας γυνῆς τοῦ ποτέ μισέρ Λευτέρη Σουρόπουλου ἵνα / δώσῃν τὴν μαρτυρίαν
ὅπου κατέχειν διὰ τὴν μπορτοπούλα ὅπου ἔχουν τὰ σπίτιαν τῆς ὅ / πού εἶναι ἀπὸ
μέρος τοῦ ποτέ τῆς συνβίου ὁ ὁποῖος μισέρ Γεωργιλᾶς λέγειν καὶ μαρτυρᾷ πὼς
ἂ / πόστας ἦτονε παιδὶ ἡγου νέος θυμᾶται πὼς ἐκεῖν εἰς ἐκεῖνα τὰ σπίτια ἐπαίζασιν
πολλές / βολές ἐκεῖ ἀπόξων ἀπὸ τὶς κοπριές καὶ θυμᾶται βέβαια καὶ σίνγουραν πὼς
εἶχασιν ἐκεῖνα / τὰ σπίτια μία πορτοπούλα καὶ μὲ τὰ δοκάρια ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ κά-
τω φύλλο τῆς πορτοπού / λας καὶ οὕτως εἰς βεβαίωσιν ἀπογράφει καὶ ὑπὸ χειρὸς του.
/ — Γεωργιλᾶς Γοργογύρης βεβαιώνω τὰ ἄνωθε.

/ Ἐβγαλμένη

/ — Τὴν ἴδια ἡμέραν καὶ ὥραν ἐνεφανίστην καὶ ὁ μισέρ Τζουάνες Μοστράτος
καὶ μαρτυρᾷ καὶ αὐτὸς πὼς / εἰς τὰ ἄνωθεν σπίτια πού λέμε θυμᾶται καὶ ἡ ἀφεντίαν
του πὼς εἶχασιν τὴν μπορτοπούλα ἂ / πὸ κεῖ ὅπου εἶναι τὴν σήμερον καὶ εἶχε καὶ
δοκάρια ἀπὸ κατωθιὸ τῆς πορτοπούλας καὶ ἐβγαί / νασιν ὄξων καὶ εἰς βεβαίωσιν
ἀπογράφει καὶ ὑπὸ χειρὸς του.

/ — Ἰωάννης Μοστράτος μαρτυνρῶ[[ας]]++ καὶ βεβαιώνω ὡς ἄνωθε.

/ ++ Τὴν ἴδια ἡμέραν ἐνεφανίστησαν καὶ ὁ μισέρ Ἰακουμάκης Νταμέντζος
καὶ μισέρ Μανώλης Μετρηνὸς ἂ / πεσταλμένοι ἀπὸ τὴν ἀρχόντισσαν κυρία Φιλίππα
Μπαρμπαριαίνα ἡ ὁποία ἐμαρτύρησεν / καὶ εἶπεν ὁμπρὸς εἰς τοὺς ἄνωθεν ὅτιν εἰς
τὴν ψυχὴν τῆς καὶ μὰ τὸ κριτήριον τοῦ ἀφέντη τοῦ Θεοῦ ὅπου μέλλει / νὰ δῇν ξεύρει
βέβαια καὶ σίγουρα πὼς τὰ σπίτια πού ἔχειν τὴν σήμερον ἡ κυρία Ἀντριάνα Σου-
ροπούλου / εἶχασιν ἀπόξων ἀπὸ τὴν κοπριά μία πόρταν καὶ μὲ δοκάρια ποῦχασιν
μπουντί καὶ τοῦτον τὸ ξε / ὕρει ἐπειδὴν καὶ νὰ ἦτανε τὰ ἄλλα σπίτια ἐδικάν τος
ὅπου ἔχειν τὴν σήμερον ὁ μισέρ Δημήτρης Μπά / φος /.../ καὶ οὕτως ἀπογράφου οἱ
ἄνωθεν εἰς βεβαίωσιν καθὼς ἐγροίκησιν ἀπὸ τὴν ἄνωθεν.

/ — Ἰάκωβος Ταμέτζος ἀτιμάρτυρας καθὼς ἐγροίκησα ἀπὸ τὴ ἄνωθε —

/ — Μανώλης Μετρηνὸς ἀτιμάρτυρας —

/ — Ἐγράψαμε τὴν ὀπισθεν διατὶ εἶπαν καὶ ἄλλα*.

/ Ἐβγαλμένη Φ 436

/ — Ἀκόμα τὴν ἴδια ὀπιστε ἡμέραν ἐνεφανίστην καὶ ὁ μαστρὸ Γεώργης τοῦ
Γιακουμῆ καὶ μαρτ[] / πὼς ζώντας τοῦ ποτέ μισέρ Λευτέρη Σουρόπουλου
ἐταιριάσασιν ἀνάμεσόν τος καὶ μὲ τὸ μαστ[] / λον τοῦ Λιοντῆ ὅτιν νὰ τοῦ
φτιάσουσιν τὰ σπίτια του καθὼς διαλαβάνει τὸ γράμμα ο[] / ριάσασιν καμω-

* Τὸ κείμενο τῆς μαρτυρίας αὐτῆς εἶναι διαγραμμένο.

μένο ὑπὸ χειρὸς κάμου τοῦ ὑπογράφοντος καὶ ταιριασμὸν ὅτι νὰ ἀν[] / τὴν
μπορτοπούλα ὅπου ἦτονε ἀπὸ ἔκπαλαι καὶ νὰ κάμου καὶ σκάλα ὁ ὁποῖος μαστρὸ
[] / γης λέγειν πὼς ὄντες τὰ ἐφτιάνασιν εὐρήκασιν τὴν λεγομένη μμπορτοπούλα
χ. /] / μένη ἡγου φραμμένη μὰ εὐρήκασιν τὰ σημάδια καὶ τὰ κτισίματα πὼς ἦτανε
ἀπὸ ἔκπα / λαι ἐκεῖ πόρτα κατὰ τὰ σημάδια καὶ τὰ δέματα ὅπου εἶχεν καὶ οὕτως
τὴν ἐνοίξασιν καθὼς / εἶναι τὴν σήμερον καὶ ἐκάμασιν καὶ τὴν σκάλα. "Οθεν μὴ
ἡξεύροντας γράψει εἶπε ἐμένα τοῦ ὑπο / γράφοντος νὰ γράψων διὰ λόγουν του.
/ — μαστρὸ Γεώργης Γιακουμῆ μαρτυρᾷ ὡς ἄνωθεν καὶ μὴ ἔχοντας γράμματα
ἔγραψα κάγων ὁ ὑπογρά / φοντας νοτάριος διὰ λόγου του.

/ 'Εβγαλμένη

/ — Ἀκόμη τὴν ἄνωθεν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐνεφανίστην καὶ ὁ ἄνωθεν μαστρὸ
Νικολὸς ὁ Λιοντῆς ὁ / ποὺ ἐνοίξαν τὴν ἄνωθεν πορτοπούλα κ' ἔκαμαν καὶ τὴν σκάλα
καὶ μαρτυρᾷ καὶ αὐτὸς τὰ ἴδια / καθὼς τὸ λέγειν καὶ ὁ ἄνωθεν μαστρὸ Γεώργης
τοῦ Γιακουμῆ καὶ εἶπε μου ἐμένα τοῦ νοτάριου / νὰ γράψων διὰ λόγουν του μὴ
ἔχοντας αὐτὸς γράμματα.

/ — μαστρὸ Νικολὸς Λιοντῆ μαρτυρᾷ ὡς ἄνωθεν ὑπὸ χειρὸς κάμου τοῦ νοτάριου.

/ 'Εβγαλμένη

/ — Ἀκόμα τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐνεφανίστην καὶ ὁ κύρ Κωνσταντῆς Σπαθάρος
καὶ μαρτυρᾷ καὶ αὐτὸς / καὶ λέγειν πὼς ὄντας ἦτονε μικρὸς ἤζα[[ν]]ρε εἰς τὰ σπί-
τια ποὺ ἔχειν τὴν σήμερον ὁ ἄνωθεν Μπά / φος ποὺ τᾶχασιν ἐτότες οἱ λεγόμενες
Λαγγαδοῦδες καὶ θυμᾶται πὼς εἰς τὰ σπίτια ποὺ κάθεται τὴν / σήμερον ἡ κυρία
Ἀντριάνα τοῦ ποτὲ Σουρόπουλου εἶχασιν μία πορτοπούλα κ' ἓνα δοκάριν καὶ / εἶχασιν
μία σκάλα ξύλινη καὶ ἐκούμπιζεν στὸ δοκάριν καὶ ἐνεβαίναςιν καὶ ἔμπαινον μέσαν /
στὰ αὐτὰ σπίτια καὶ τὴ ξυλόσκαλα τὴν εἶχασιν ἀπὸ τὴ μεριὰ τῶν σπιτιῶ τῶν Λαγ-
γαδούδων καὶ οὕ / τως μοῦ εἶπε ἐμένα τοῦ νοτάριου καὶ ἔγραψάν τον.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα σκαθὼς μοῦπε.

/ 'Εβγαλμένη

/ — Τὴν ἴδια ἡμέρα ἐνεφανίστησαν καὶ ὁ μισέρ Ἰακουμάκης Νταμέντζος καὶ
μισέρ Μανώλης Μενδρηνὸς ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὴν ἀρχόντισσαν κυρία / Φιλίππα
Μπαρμπαραίνα ἡ ὁποία ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπε ὁμπρὸς εἰς τοὺς ἄνωθεν ὅτι εἰς τὴν
ψυχὴν της καὶ μὰ τὸ κριτήριο τοῦ ἀφέντη τοῦ / Θεοῦ ὅπου μέλλει νὰ δῇ ξεύρει καὶ
σίγουρα πὼς τὰ σπίτια ὅπου ἔχειν τὴν σήμερον ἡ κυρία Ἀντριάνα Σουραπούλου

εἶχασιν ἀπόξων / ἀπὸ τὴν κοπριά μίᾱ μπόρτα καὶ [[εἶχασιν]] μὲ δοκάρια ποῦχασιν
μπουντὶ καὶ τοῦτο τὸ ξεύρει [[ἐπειδὴ]] ἐπειδὴν καὶ νὰ ἦτανε τὰ ἄλλα / σπίτια
ἐδικάν της ὁποῦ ἔχειν τὴν σήμερον ὁ μισὲρ Δημήτρης Μπάφος. Ἀκόμα λέγειν ἡ
ἄνωθεν ἀρχόντισσαν πὼς εἶχασιν ἓνα γρά / μμα παλαιὸν καμωμένο ἀπὸ τοὺς πα-
λαιούς ὁποῦ εἶχασιν τὰ σπίτια τοῦ ἀφέντη τοῦ Κάστρη ποὺ τὰ λέγασιν στὸ Καμπα-
ναριὸ καὶ / ἐνουμενάριζεν ὅτιν νὰ κτίσουσιν τὸ σπίτι ἐκεῖνο ποὺ ἔχειν τὴν σήμερον
ὁ Μπάφος μὲ κοντετζιὸν νὰ μὴν ἔχῃν ἄλλα δικαιώματα / ὅξω ἀπὸ τὴν κοπριά μᾶ-
λιστα λέγειν καὶ ὄντες τᾶχασιν στὰ χέριαν τος αὐτὰ τὰ σπίτια τοῦ Μπάφου ἐπήγα-
νενε ὁ ποτὲ ἀφέντης Ἰα / κουμάκης ὁ Γρίσπος ποῦχεν τὰ σπίτια πῶχεν τὴν σήμερον
ἡ κερά Ἀνδριάνα καὶ ἦκανε χαντάκι ἀπόξων ἀπὸ τὰ ἴδια σπὶ / τια νὰ τρέχῃν τὸ
νερόν νὰ μὴν τοῦ κἀνὴ ντάνος εἰς τὰ σπίτιαν του καὶ ἐχύνασιν λέγειν ἐκεῖ καὶ τὴν
ἀνάπαψίν τος καὶ αὐτὴν δὲν ἐ / μπόρειε νὰ τοῦ ἐναντιηθῇ ἢ νὰ τὸν ἐμπροῖμπέρην
ξέροντας τὴ γραφὴν τῷ σπιτιῷ τος πὼς δὲν ἔχειν κανέναν δικαίωμα ὁ / ξων ἀπὸ
τὴν κοπριά ἔτzi ᾧ μείνη εἰς τὴν ψυχὴν της πὼς εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ ἐρώτησάν τη
οἱ αὐτοὶν ἀπεσταλμένοι καὶ ποῦ εἶ / ναι ἐκείνη ἡ γραφὴν καὶ αὐτὴν τὸς εἶπε πὼς
ἐχάθηκε ἀπὸ τὴν μπαλαιότητα τοῦ καιροῦ καὶ ἀπὸ τὰ φόβια ποὺ ἤρχουτα καὶ οὕτως
/ ἀπογράφουν οἱ ἄνωθεν εἰς βεβαίωσιν καθὼς ἐγροικήσασιν ἀπὸ τὴν ἄνωθεν.

/ — Ἰάκωβος Ταμέτζος ἀτιμάρτυρας

/ — Μανώλης Μετρηνὸς ἀτιμάρτυρας

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

749

Ἀγοραπωλησία

φ. 401^Γ

/ Ἐβγαλμένο Φ 437

/ [+ Εἰς δό]ξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 27/
εἰς τὸ σπὶτιν κάμοῦ τοῦ ὑπογρά / [φοντο]ς νοτάριου ἐνεφανίστην ὁ Τζαγάκης Τζά-
νες Βιζάτος καὶ ὁ κύρ Νικόλας Μαργαρίτης ὁ ὁποῖος / [Τζά]νες λέγειν πὼς τοῦ
ἔφησεν ὁ μακαρίτης ποτὲ Φαντάκης Ντακορόνιας πὲρ τεσταμέντεν του / []πα-
λιόσπιτα χαλασμένα λεγόμενα τῆς Μπαζακουλίνας εὐρίσκόμενα εἰς τὴν τοποθεσίαν
/ []ράδον σύνμπλια τοῦ Πύργου τοῦ ἄνωθεν ποτὲ Φαντάκην καὶ τῆς Κατερίνας
τοῦ Καψικᾶ / τὰ ὁποῖα παλιόσπιτα καθὼς εὐρίσκονται χαλασμένα καὶ μὲ πᾶσαν
τος δικαιώματα καὶ ποσσέ / σαν ἀπὸ τὴν σήμερον ὁ αὐτὸς ἄνωθεν Τζάνες τὰ δίδειν